

poder assolir el fruit i les aventatges de l'associació, i a Castelló no solament no hi ha aquesta harmonia, sinó que sembla talment que una volta aparegut un nou ressorgiment de la població, una nova unió, sentim totseguit dintre nostre l'esperit de destrucció, la tendència a enderrocar-ho tot, per a tenir la complaença de fer aquella rialla sarcàstica damunt les runes del que deuria ésser el motiu de nostre orgull. Tant que costa edificar i tan fàcil com és el destruir.

Castellonins, ja és hora d'obrir els ulls a la realitat, els nostres ulls encecats per la vena de l'egoisme, és hora d'arrancar d'entre nosaltres aquest esperit de destrucció, que sembla inoculat en nostres venes; és temps de saber suportar un petit sacrifici, una petita condescendència, en bé de les nostres entitats; ha arribat el moment en què lluny de proferir aquells mots de «Doneu-me de baixa», pensem serenament, parlem correctament i obrem en concordància amb nostres deures, per tal d'aconseguir solament el bé comú, que sempre deu avantposar-se al particular. Així i solament així farem obra positiva i salvarem la nostra vila d'un pervindre catastròfic, retornant-la al seu antic esplendor.

SÓC-PETIT

LLAPIS ROIG

Begues.—La nostra «Espiga» és internacional i s'entén en tots els llenguatges, car parla al cor i amb el cor i aquest solament té una llengua, que és universal.

Muntanyenc.—Avui els guanyes doblats; val pels dies que et toca migrar, doncs sabem el teu entusiasme.

Carmençó.—Després trobarem la teva tarja; ets un home incansable; mirarem si va avui o en el número extraordinari del 6 d'octubre.

Gol.—Allò que tu voldries que publicuéssim és massa gros. No pot ésser encara que sigui cert; primer que tot l'honor i la dignitat.

Flist.—Tampoc és del tot cert el que dius, encara que a tu et sembli que sí. El pa, pa i el vi, vi.

PALMETA